

ת"פ 5791/05/12 - מדינת ישראל נגד ש' ב' ז'

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 5791-05-12 מדינת ישראל נ' ב' ז'

בפני כב' השופטת רמה לאופר חסון, שופטת בכירה
מאשימה מדינת ישראל
נגד ש' ב' ז'
נאשם

החלטה

בפני בקשת הנאשם ובא כוחו, כי אורה על ביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק, בהתאם לסעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של אימים ותקיפה סתם.

כעולה מעובדות כתב האישום, ביום 23.07.2011 בשעה 00:00 בנהריה, הבחין הנאשם בחבורת קטינים שהגיעו לפתח ביתו ויצא אליהם לברר פשר התנהגותם כלפי בנו הקטין.

בהמשך, תקף אחד הקטינים ואיים עליו.

כן איים על קטינה שהיתה בחבורה באומרו כי יכה אותה.

טענב"כהנאשם, כיבנו סבל מהתנכלות של הקטינים ועובר לאירוענשואכתבהאישום אףהוגשו מספר תלונות כנגד חבורת הקטינים, ביניהם המתלוננים המוזכרים בכתב האישום נשוא התיק שבפני, אשר נהגו באלימות במשך תקופה ארוכה בבנו הקטין של הנאשם.

התלונות נסגרו במשטרה והסתפקו באזהרת הקטינים.

לטענתב"כהנאשם, הנאשםמופלהלרעהאלמולהמתלוננים בתיקנו שתיקיהם נסגרוואכיפהבררניתזו, פוגעתבעיקרוןהשוויון בפני החוקובתחוששתהצדקועלכן, בנסיבות, ישמקום והצדקה להורותעלביטולכתבהאישוםכנגדהנאשם.

ב"כהמאשימההתנגדלבקשהוטען, כיאיןמקומוהצדקהלביטולכתבהאישוםשהוגשכנגדהנאשם.

עוד טען ב"כ המאשימה, כי יש להבחין בין הנאשם, שהינו בגיר לבין המתלוננים שהינם קטינים.

לבית המשפט הוגשו תיקי החקירה נשוא תלונות הנאשם ובנו הקטין בגין אירועי האלימות כנגד בנו, שבוצעו לכאורה על ידי הקטינים.

עיינתי בתיקי החקירה ושקלתי מכלול נסיבות הענין.

הגעתי למסקנה שיש מקום, בנסיבות, לקבל הבקשה לבטול כתב האישום וזאת, שלא כתקדים.

דוקטרינתההגנהמןהצדק, כפישפותחבהפסיקתביתהמשפט,עוגנה בסעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982.

אכיפה בררנית הוגדרה בבג"צ 9396/96 סימונה זקין ואח' נ' ראש עיריית ב"ש ואח', פורסם בנבו כדלקמן:

"אכיפה הפוגעת בשוויון במובן זה שהיא מבדילה לצורך אכיפה בין בני אדם דומים או בין מצבים דומים להשגת מטרה פסולה, או על יסוד שיקול זר או מתוך שרירות גרידא"

במסגרת ע"פ 8551/11 יצחק כהן סלכגי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), חודדו הפרמטרים על בסיסם יבדוק בית המשפט האם מדובר באכיפה בררנית:

"באופן עקרוני את טענת האכיפה הבררנית יש לבחון תוך התייחסות לשלוש שאלות: השאלה הראשונה היא מהי קבוצת השוויון שעמה נמנה מי שמעלה את טענת האכיפה הבררנית... השאלה השנייה היא - באותם מקרים שבהם אכן הרשויות לא אוכפות או לא אוכפות באותה מידה כלפי כל מי שנמנה עם אותה קבוצת שוויון - כיצד יש לאבחן מצבים של אכיפה בררנית פסולה ממצבים רגילים ולגיטימיים של אכיפה חלקית מטעמים של מגבלת משאבים וסדרי עדיפויות. השאלה השלישית היא מהו הנטל הראייתי המוטל על מי שמעלה טענה של אכיפה בררנית - באופן כללי, ובמשפט פלילי בפרט. יודגש, כי שלוש השאלות שהוצגו הן נפרדות, אך בחינתן צריכה להתקיים בזיקה הדוקה זו לזו."

כפי שנקבע בע"פ סלכגי:

"הגישה הנוהגת במשפט הישראלי ביחס לעילתה הפליה אינה מחייבת הוכחת מניע פסול, אלא מסתפקת בהוכחת

תוצאה מפלה."

עוד נקבע בפרשת סלכגי, כי בסופו של הליך, גם אם נקבע כי אכן מדובר באכיפה בררנית, עדיין יש לשקול מהו הסעד הנדרש:

"במקרים שבהם ימצא בית המשפט שהרשויות נקטו באכיפה בררנית, יש להוסיף ולבחון, מהו הסעד הראוי לתיקון המצב... יש להוסיף ולבחון האם האכיפה הבררנית מגיעה עד כדי דרגה המקימה "הגנה מן הצדק" או שמא, חרף הפגם, התשובה המתאימה היא במישור הענישה"

בנסיבות המקרה שלפני הנני סבורה, כי מקרה זה נופל בגדר אותם מקרים חריגים המצדיקים ביטול כתב אישום.

העובדה, כי בעניינינו הנאשם בגיר ואילו המתלוננים הינם קטינים, אינה מצדיקה אי מיצוי חקירת תלונות הנאשם ובנו שאף הוא קטין כנגד קטינים.

מדובר בשלוש תלונות שהגישו הנאשם ובנו הקטין, וכפי שניתן ללמוד מתיקי החקירה שהוגשו לי, מדובר באלימות קשה **ומתמשכת** שהופעלה על ידי חבורת קטינים, ביניהם המתלוננים, כלפי בנו הקטין של הנאשם ואותם קטינים אף מודים בהתנהגות אלימה כלפי הקטין - בנו של הנאשם.

האירוע נשוא כתב האישום שבפני ארע בפתח ביתו של הנאשם.

הקטינים הגיעו לפתח ביתו של הנאשם ובנו הקטין בשעת לילה מאוחרת - 00:00 ומשהבחין בנו הקטין של הנאשם בחבורת הקטינים פנה לאביו- הנאשם, בבקשת עזרה מפניהם.

הנאשם בקש לברר עם חבורת הקטינים פשר התנהגותם האלימה כלפי בנו הקטין, יצא אליהם ואז הסלים האירוע כמפורט בכתב האישום.

אבהיר ואדגיש, כי אין בהחלטתי זו כדי להצדיק התנהגותו של הנאשם, אשר ראוי היה כי ינהג באיפוק, אך יחד עם זאת התנהגות הרשות החוקרת, בנסיבות ובשים לב לתלונות קודמות כנגד הקטינים שנסגרו, למרות הודאתם בביצוע מעשי אלימות כלפי בנו של הנאשם, הינה מפלה.

מה גם שאין המדובר באלימות חד פעמית שהופנתה כנגד בנו של הנאשם ע"י הקטינים.

לפיכך ולאור כל האמור לעיל, הנני מורה על ביטול כתב האישום, מחמת הגנה מן הצדק.

מזכירות בית המשפט תודיע החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"א אדר תשע"ד, 11 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.